

рху главнитѣ принципи на домашното и училищно възпитание и тѣхната взаимна връзка.

Между другото референтътъ изтъкна контраста въ възпитателнитѣ дѣства на домътъ и училището, който контрастъ може да се счита като на отъ главнитѣ причини за неуспѣха при обучението и възпитанието въ училището. Болшинството отъ нашитѣ родители възпитаватъ дѣцата си съ убо, сурово и жестоко отнасяне къмъ тѣхъ. Даже съвѣтитѣ и наставленията, които такива родители отправятъ къмъ дѣцата си сж повече закана, заплашвания, често груби оскорбления, а твърдѣ рѣдко грижливи и наставнически тонъ разяснения на лошитѣ послѣдствия отъ извѣстни послѣпки. Нека знаятъ такива родители, че съ посиличество, съ строги наказания и грубости ще потисватъ чувствата и волята на дѣцата си, ще навиятъ характерътъ имъ дрѣбнавъ, рабски, жестокъ и страхливъ. Освѣнъ ва, строгитѣ наказания ще възбудятъ въ синовете имъ умраза, ужасъ и върщение къмъ работата, ще накаратъ да скриватъ желанията си и да сятъ околни пжтица за тѣхното удовлетворение. Мигаръ лѣнността и разлеността ще можемъ да поправимъ съ сопата? „Бий зло, да стане по-зло“, ова народната поговорка. Право е казалъ великия педагогъ Коменски: даритѣ на родителитѣ и плачътъ на дѣцата не създаватъ послушността. бродетелътъ се учи съ добри примѣри, съ добри нравствени отношения.“

Понеже сега училището си служи съ хуманни обноси и мекъ режимъ, то и малтретиранията и жестокитѣ наказания на дѣцата би трѣбва да се прѣмахнатъ отъ сѣмейството, ако искаме наказателнитѣ мѣрки да дѣйствуватъ благотворно при възпитанието дома и въ училището. Ако еникътъ е навикналъ въ кжци да бжде послушенъ само слѣдъ груби ршшения, нахоквания и тѣлестно изтезание отъ страна на родителитѣ, праздно ще се жжи учителтъ съ благостъ и милозливостъ да го застави изпълни ученическитѣ си задължения. Отъ тукъ слѣдва, че за успѣшното възпитание на младежта, трѣбва единъ духъ и еднакви начала да адѣятъ въ училището и домътъ. Учителитѣ и родителитѣ трѣбва да итъ единъ общъ планъ на дѣйствие. Въ този случай обаче училището не може да се повърне на старата и днесъ осждена отъ вички ваднедагози възпитателна система, употребявана и сега въ кжци и ще трѣбва родителитѣ да въздѣйствуватъ на себе си и постепенно да замѣнятъ убоустъта и жестокостта съ благостъ, обичъ и милозливо отнасяне къмъ цата си, ако искатъ да се въдвори необходимото за доброто възпитание дѣцата имъ пълна хармония въ начина на дѣйствие въ домътъ и училището. Като свърши рефератътъ, директорътъ се отправи къмъ свършавитѣ абитуриенти съ нѣколко наидателни думи, които считаше като послѣднитѣ трохи отъ истинската духовна храна, която сж получавали въ мнавията въ течение на седемъ години. Той като имъ напомиа задълженията, които ще иматъ като бждащи членове на обществоно или като адѣмически граждани, добави слѣдното:

Абитуриенти! „Отъ сега нататкъ въ академията и въ общества явотъ Вий ще се ползвате съ по голѣма свобода, отколкото сте я или тукъ въ гимназията, нъ знайте че само този заслужва, да се ползува истинската свобода, която води къмъ щастливъ животъ, който свобода